

Piano català contemporani

Dues havaneres

Leonora Milà

Volum 19

Dues havaneres

1a edició: desembre 2010

© Leonora Milà

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna. 10, E 3a - 08002 Barcelona

Direcció artística i coordinació: M. Rosa Ribas

Disseny coberta: Ludovica Mosca “*Un instant... les flors*” 2009
www.ludovicamosca.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: EDUGRAF
Diputació, 343
08009 Barcelona

Dipòsit legal: B-40711-2010

ISMN: 979-0-69210-671-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

PIANO CATALÀ CONTEMPORANI

L'objectiu d'aquesta col·lecció és donar a conèixer als intèrprets i estudiants de piano tota la varietat i riquesa de llenguatge dels nostres compositors. El seu gran contingut pedagògic li dóna un interès afegit.

Les diferents característiques de cada partitura configuren un excel·lent ventall artístic de la creació pianística catalana.

M. Rosa Ribas

El objetivo de esta colección (Piano Catalán Contemporáneo) es dar a conocer a los intérpretes y estudiantes de piano toda la variedad y riqueza de lenguaje de nuestros compositores. Su gran contenido pedagógico le da un interés añadido.

Las diferentes características de cada partitura configuran una excelente muestra de la creación pianística catalana.

M. Rosa Ribas

This Collection (Catalan Contemporary Piano) wants to show performers and piano students the great variety and richness of our composers' language. Its great pedagogical content makes it especially interesting.

The different characteristics of each score build an excellent artistic scope of Catalan pianistic creation.

M. Rosa Ribas

L' havanera: de cançó popular a música clàssica

Les havaneres per a piano que vaig escriure a principi de la dècada dels 90 del segle passat són un sentit i volgut homenatge a la meua ciutat natal, Vilanova i la Geltrú. Coneguda popularment com l'Havana Xica, Vilanova va ser terra d'indians, de famílies que tornaven enriquides de Cuba i que invertien les seves fortunes en la construcció d'hospitals, escoles i vies de tren que ens connectessin amb Barcelona. Tot, a Vilanova, traspua aires antillans: l'arquitectura, els balls de mantons de Carnaval importats directament dels salons de les grans cases senyorials de l'Havana, les entitats com el Foment i una particular manera d'entendre la vida, barreja d'ironia, bonhomia i nostàlgia pel paradís perdut. La música, i concretament les havaneres, va arribar amb les tropes que, el 1898, i tal i com va escriure Xavier Garcia, "vençudes, acorralades, no només oferien al seu retorn la misèria i el fracàs, sinó també un tros de l'ànima cubana, posada de manifest en la seva cançó, que aquell poble li ha donat vida com a expressió molt íntima de la seva singularitat cultural". Gairebé un segle més tard, he volgut retre homenatge a aquesta Vilanova d'influència cubana, als indians, als soldats que "vençuts ens van portar un tros de l'ànima cubana" i, també, al meu pare, Josep Milà, que va tenir l'oportunitat de conèixer aquesta realitat social i musical en el transcurs dels viatges que feia a l'illa de Cuba durant la seva joventut com a músic de transatlàntic, just abans de ser violoncel·lista de l'Orquestra Pau Casals i, posteriorment, de la del Gran Teatre del Liceu.

Leonora Milà
Pianista i compositora

La Habanera: de canción popular a música clásica

Las habaneras para piano que escribí a principios de la década de los 90 del siglo pasado son un sentido e intencionado homenaje a mi ciudad natal, Vilanova i la Geltrú. Conocida como la "Havana Xica", Vilanova fue tierra de indios, de familias que volvían enriquecidas de Cuba y que invertían sus fortunas en la construcción de hospitales, escuelas y vías de tren que nos conectarán a Barcelona. Todo, en Vilanova, destila aires antillanos: la arquitectura, los bailes de mantón de carnaval importados directamente de los salones de las grandes casas señoriales de La Habana, las entidades como el Foment y una particular manera de entender la vida: una mezcla de ironía, bonhomía y nostalgia por el paraíso perdido. La música, y concretamente las habaneras, llegaron con las tropas que, en 1898, tal y como escribió Xavier Garcia, "vencidas, acorraladas, no sólo ofrecían a su retorno la miseria y el fracaso, sino también un pedazo del alma cubana, puesta de manifiesto en su canción, a la que aquel pueblo había dado vida como expresión muy íntima de su singularidad cultural". Casi un siglo más tarde, quise rendir homenaje a esta Vilanova de influencia cubana, a los indios, a los soldados que "vencidos, nos trajeron un pedazo del alma cubana", y también a mi padre, Josep Milà, que tuvo la oportunidad de conocer esa realidad social y musical en el transcurso de los viajes que hizo a la isla de Cuba durante su juventud, como músico de transatlántico, justo antes de convertirse en violoncelista de la Orquesta Pau Casals y, posteriormente, de la del Gran Teatre del Liceu.

Leonora Milà
Pianista y compositora

The Habanera: from popular song to classical music

The habaneras for piano I wrote at the beginning of the nineties are a felt and volitional homage to my hometown, Vilanova i la Geltrú. Popularly known as the “Havana Xica” [“Little Havana”], Vilanova was a place of “indianos”, families that came back from Cuba after having become rich and who invested their wealth in building hospitals, schools and railway connections to Barcelona. Everything in Vilanova oozes West Indian flair: the architecture, the carnival shawl dances, which were directly imported from the lounges of the Havana seigniorial houses, entities like the Foment and a particular way of understanding life: a mixture of irony, kindheartedness and nostalgia of a lost paradise. The music, and especially the habaneras, came with the troops which, as Xavier Garcia wrote, “at their return in 1898, defeated and cornered, not only brought misery and failure, but also a piece of Cuban soul, which was reflected in their song, to which that people had given life to as a very intimate expression of their cultural singularity”. Almost one century later, I wanted to pay a homage to this Vilanova of Cuban influences, to the “indianos”, the soldiers that “defeated, brought home a piece of Cuban soul” and as well to my father, Josep Milà, who had the opportunity to get to know this social and musical reality on his trips to Cuba, during his youth as a musician on board of ocean liners, before becoming a cellist of the Pau Casals Orchestra and, subsequently, of the Gran Teatre del Liceu.

Leonora Milà
Pianist and composer

Havanera

Op. 55 núm. 5

Leonora Milà

Piano

mp *cresc.* *rit.*

4

p *a tempo*

9

cresc.

13

p *cresc.* *mf*

Llunyania

Op. 55 núm. 6

Leonora Milà

Piano

mp

Measures 1-5 of the piece. Measure 1 is in 2/4 time. Measures 2-5 are in 3/4 time. The piece features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Measure 2 has a '2' above the right hand, and measure 3 has a '3' above the right hand.

6

(♩=♩) 2 (♩=♩)

Measures 6-10. Measure 6 is in 3/4 time. Measures 7-10 are in 2/4 time. The piece continues with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Measure 7 has a '2' above the right hand, and measure 8 has a '3' above the right hand.

11

Measures 11-15. Measure 11 is in 2/4 time. Measures 12-15 are in 3/4 time. The piece continues with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Measure 12 has a '3' above the right hand, and measure 14 has a '3' above the right hand.

16

(♩=♩) 2 (♩=♩)

p

Measures 16-20. Measure 16 is in 3/4 time. Measures 17-20 are in 2/4 time. The piece continues with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Measure 17 has a '2' above the right hand, and measure 18 has a '3' above the right hand. The piece ends with a '3' below the right hand in measure 20.